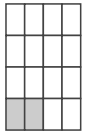

Bum

Medij - Rubrika: DANAS - Dodatak
Datum: Pon, 24/06/2013
Površina članka: 1159cm2
Strana: I

Zemlja: Srbija
Autor:
Deo: 1/2

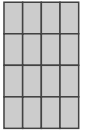

PORESKA POLITIKA I ODRŽIVOST PENZIONOG SISTEMA SIVA EKONOMIJA I BUDŽETSKI DEFICIT SRBIJE

Bum

1000

Medij - Rubrika: DANAS - Dodatak
 Datum: Pon, 24/06/2013
 Površina članka: 1159cm2
 Strana: III

Zemlja: Srbija
 Autor:
 Deo: 2/2

Danas BIZNIS
 conferences@danas.rs

Hotel Hyatt Regency, 19. Jun 2013. godine

Danas
 CONFERENCE
 CENTER

PORESKA POLITIKA I ODRŽIVOST PENZIONOG SISTEMA SIVA EKONOMIJA I BUDŽETSKI DEFICIT SRBIJE

Bum

ŽELJKO PANTIĆ

Država Srbija samo po osnovi 1,5 miliona građana Srbije starijih od 57 godina, u roku ne dužem od 8 godina de fakto dvostruko uvećava broj penzionera. Ovaj trend prati poresku evazija mamutskih razmera, u kojoj samo u sferi registrovanih preduzeća koja rade u svojoj zoni, godišnje nestaje oko 31 posto bruto nacionalnog dohotka, dok crno tržište i šverc svih vrsta robe i usluga, koji su van bilo kakvog poreskog sistema, ovaj problem dovode na granicu samoiznjenja Srbije kao države.

Situacija je dramatična tim pre što je više od pola tih novih penzionera ženskog pola, tako da će makar u starosnu penziju nešto ranije od muškaraca, tako da se početak tog bejbi buma udara na penzioni sistem Srbije može očekivati vrlo brzo. Da taj talas novih penzionera ne bi potopio državu i ekonomiju, sasvim je jasno da prihodna strana budžeta mora drastično da ojača, i da paralelni pseudosocijalni program države kojim se dve decenije toleriše prodaja svega i svačega na ulicama i tezga-ma gradova širom Srbije, jednostavno mora nestati ili će nestati Srbija kao država. Zato bi oni koji smišljaju šišanje penzija umesto hapšenja kolovoda kartela crne trgovine u Srbiji, mogli da se opetu vrlo gadno, makar zbog nesrećne, gotovo tragične činjenice, da Srbija trenutno ima preko 3 miliona stanovnika koji su u penziji ili na pragu penzije.

Podaci koje je na konferencijama Danas konferencija izneo Milan Knežević, potpredsednik Asocijacije malih i srednjih preduzeća, u svakoj normalnoj državi koja drži do sebe, bili bi dovoljni za preki sud. Preko 500 miliona evra robe iz Madarske uvozi se godišnje u Srbiju mimo bilo kakve carine, preko 4 milijarde evra vrednosti različite kineske robe rasparčava se na crno po gradovima širom Srbije, desetine slepera turskog tekstila bez ikakvog poreza i carine ulaze u Srbiju, Pančevački buljvak sa svojih 1.640 prosečne vrednosti robe na svakoj tezi od oko 15 hiljada evra ne izdaje ni jedan fiskalni račun... A porezi i carina samo su manji deo gubitka. Umesto da kupuju domaće proizvode po realnim cenama i time plaćaju zarade građanima Srbije, neko je napravio sistem u kome milijarde evra godišnje u celosti odlaze van granica Srbije, u države poput Kine ili Turske, dok samo mrvice ostaju bilo kome u Srbiji, osim onima u državnom aparatu koji

omogućavaju ovakav sistem ovoliko dugo. Salame iz Madarske se kupuju na tonu, i bez ikakvih frizidera, prodaju u garažama i šupama, na veliko. Cokolade, žvake, rezani duvan, donji veš, majice, bicikli, igle i lokomotive, sve se to prodaje van poreskog siste-

maksimalni iznos godišnjih tranzitnih taksi Južnog toka kroz Srbiju ne gde između 150 i 200 miliona evra, jasno je da je Srbija uvećena u masinu u kojoj će u najboljem slučaju biti u godišnjem minusu od 300 miliona evra. Da ne govorimo o ceni koji je

kar do nivoa najnižih u Evropi. Kada bi postojeće akcije za duvan bile dupirane, Srbija bi i dalje imala najjeftinije cigarete u Evropi, ali je i ovo poslednje minorno povećanje akcija ispraćeno agresivnom kampanjom duvanskih kompanija i njihovih lobi-

Po rezultatima poslednjeg popisa, preko 1,5 miliona građana Srbije starije je od 57 godina i u roku ne dužem od 8 godina odlazi u neku vrstu penzije. SAD su godinama spremali državu i ekonomiju za talas bejbi bum penzionera, rođenih odmah nakon drugog svetskog rata. Srbija nema nikakav sličan plan, tako da je očigledno čeka samo bum, pošto i postojećih 1,7 miliona penzionera jedva servisiraju, a kako će servisirati dodatnih 1,5 miliona novih penzionera, koji su praktično pred vratima, to samo dragi Bog zna.

ma ove zemlje, pa je stvarno vreme da se dobije odgovor na pitanje zašto već 13 godina nakon 2000. godine nijedna Vlada u Srbiji nije uspeła da demontira ovu zlu masinu.

Tu je i vodenje krupne politike na štetu građana Srbije, tako da je budžet Srbije uskraćen za desetine stotine miliona evra prihoda. Gasprom je u Srbiji dobio sva naftna i gasna polja, mrežu benzinskih pumpi i rafinerija nafte za ukupno 400 miliona evra, dok je rudna renta za vadenje nafte i gasa sa vojvodanskih polja, četiri puta manja od one koja se naplaćuje u Rusiji. Neto dobit Gasproma u Srbiji samo prošle godine bila je 500 miliona evra, a imajući u vidu da je

da sada Srbija platila za ovu avanturu, što je podatak koji se krije poput zmijinih nogu, a priča o dugu Srbija gasa Gaspromu, koji će uskoro preći vrednost ukupnih radova Južnog toka u Srbiji, verovatno nikad neće biti raspetijana do kraja.

Da naša politička elita ne pravi nikakvu razliku između Istoka i Zapada, vidi se i na primeru akcija na duvan. Srbija je svetski rekord po broju popušanih cigareta po glavi stanovnika, cena lečenja bolesti vezanih za duvan otišla je nebu pod oblaku, a zdravstveni sistem je na koljenima, pošto novca čak i za osnovne lekove i opremu nema. Ipak, to ne znači da će Srbija dovesti akcije na duvan ma-

sta u političkoj eliti, tako da je jedinom eksplozivom šverc duvana, i budžetski prihodi su bili smanjeni, pa je onda odmah lansiran zaključak da akcije treba smanjiti. Uvijene pretnje duvanskih kompanija da će šverc njihovih proizvoda u Srbiji porasti ukoliko se uvedu normalne akcije, imaju realnu osnovu pre svega zbog toga što se iz aviona vidi da državni aparat nije sposoban da uvede pola ekonomije u poreski sistem, i da bi prodaja duvana na ulici bila samo još jedan od stotina proizvoda koji se bez problema prodaju van poreskog i akciznog sistema Srbije.

Tu je i mamutsko odliavanje državnog novca iz javnih preduzeća poput

Galenike, Agro banke, Dunav osiguranja, Telekom Srbija ili Razvojne banke Vojvodine, a posebnu priču predstavljaju fudbalski klubovi u Srbiji, gde političari koji utiču na javna preduzeća prelivaju državni novac u fudbalske klubove u kojima taj isti novac rasparčavaju političari koji sede u upravama klubova. Tako su milioni evra državnog novca prelivani na račune Partizana i Zvezde, a ti klubovi od tog novca nisu imali ništa, osim dugova u kojima se sada dave. Samo u Zvezdi dug košarkaškog kluba je preko 16 miliona, a fudbalskog kluba preko 48 miliona evra, a Goran Vesić, koji je drmao upravama oba kluba u vremenu njihovog najvećeg zaduživanja, sada spokojno mudruje u toplom krilu SNS, čekajući valjda rekonstrukciju Vlade, pa da ti talenti u upravljanju tuđim novcem dodu do punog izražaja na poziciji ministra finansija ili guvernera Narodne banke Srbije. U Partizanu, Dragana Đurić, čije kompanije nestaju pod teretom jednogodišnje blokade računa i poreskih dugova od preko 25 miliona evra, i dalje ispod žita rasprodaje igrače Partizana, vešto izbegavajući istragu o Veterinarskom zavodu, tako da i on spokojno mudruje u toplom krilu SPŠ, tako da ne bi trebalo da začudi ukoliko i on u rekonstruisanoj Vladi, dobije neku visoku poziciju gde bi taj talenat za trošenje tuđeg novca došao do punog izražaja.

I tako, dok svi uzmu svoj deo, dok svi šverceri, energetske i duvanske lobisti, političari u javnim preduzećima i sportskim klubovima uzmu svoj deo, naravno da jedino što ostaje to je da se najstrošanji deo stanovništva smanje penzije. Daleko bilo da se zatvori Pančevački buljvak i pohapse svih 1.640 bogataša koji su vlasnici tih crnih trgovina na veliko. Daleko bilo da se ručne rente podignu makar na ruski nivo, pa Gasprom bi se strašno utvrdio. Daleko bilo da neko odgovara za pronevere desetina miliona evra u Zvezdi i Partizanu. Daleko bilo da povećamo akcije na cigarete, pa odmah bi svi popušili rezani duvan.

Tako se neminovno dolazi do zaključka da u Srbiji na svakoj poziciji budžetskih prihoda postoji najmanje jedna lobistička grupa kojoj nije u interesu ono što je u društvenom interesu, i da je logična posledica toga kraj javnih finansija, i to ne prevažno zbog budžetskih rashoda, već pre svega zbog minornih poreskih, akciznih i carinskih prihoda. Po rezultatima poslednjeg popisa, preko 1,5 miliona građana Srbije starije je od 57 godina i u roku ne dužem od 8 godina odlazi u neku vrstu penzije. SAD su godinama spremali državu i ekonomiju za talas bejbi bum penzionera, rođenih odmah nakon drugog svetskog rata. Srbija nema nikakav sličan plan, tako da je očigledno čeka samo bum, pošto i postojećih 1,7 miliona penzionera jedva servisiraju, a kako će servisirati dodatnih 1,5 miliona novih penzionera, koji su praktično pred vratima, to samo dragi Bog zna.